RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.368 van 24 juni 2002
in de zaak A. 116.327/IX-3209.

In zake : Albert VAN AERDE,
wonende te HERZELE,
Stationsstraat 100

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Albert VAN AERDE op 18 januari 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- de "negatieve beslissing genomen op 14 november 2001 door de Dienst voor Oorlogsslachtoffers" waarbij zijn aanvraag om als werkweigeraar erkend te worden ontvankelijk maar niet gegrond wordt verklaard, en om
- de toekenning van het statuut van nationale erkentelijkheid te verkrijgen;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 10 juni 2002;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van majoor militair administrateur A. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de aangestelde van de minister van Landsverdediging op 14 november 2001 besloten heeft dat de aanvraag die verzoeker op 28 november 1995 ingediend heeft om als werkweigeraar erkend te worden, ontvankelijk maar niet gegrond was aangezien niet bewezen was dat verzoeker zich vrijwillig onttrokken had aan de arbeidsverplichting opgelegd door de vijand in de voorwaarden bepaald in artikel 2 van de besluitwet van 24 december 1946 en aangezien verzoeker ook geen recht had op de hoedanigheid van werkweigeraar op basis van artikel 2 van dezelfde besluitwet; dat dit besluit gemotiveerd wordt door de vaststelling dat verzoeker moest bewijzen dat hij persoonlijk verplicht is geworden om arbeid te leveren maar dat hij nagelaten heeft dat bewijs op afdoende wijze te leveren aangezien, nu hij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping om op 28 november 1942 op de "Werbestelle" te verschijnen, "niet geweten is welk gevolg aan die oproep zou gegeven zijn";

Overwegende, wat het eerste voorwerp van het beroep betreft, dat het verzoekschrift ertoe strekt "aan de hand van bijkomende documenten en getuigenverklaringen", waaruit zou moeten blijken dat hij zich "toch wel aan een daadwerkelijk opgelegde arbeidsverplichting (heeft onttrokken)", aan te tonen dat de aanvraag die hij bij de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers had ingediend, gegrond was en hij "wel degelijk werkweigeraar (is) geweest"; dat verzoeker met de overlegging van bijkomende bewijzen met betrekking tot zijn feitelijke situatie in 1942 evenwel niet aantoont dat het bestreden besluit onwettig is; dat het verzoekschrift geen rechtsmiddel bevat op grond waarvan tot de onwettigheid van het bestreden besluit kan worden besloten;

Overwegende, wat het tweede voorwerp van het beroep betreft, dat de Raad van State niet bevoegd is om in de plaats van het actief bestuur, uitspraak te doen over de gegrondheid van een aanvraag;

Overwegende dat het annulatieberoep kennelijk onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**